

Դարձեալ վարում էր եզնամուրին,  
 Վերվերում, ցնծում էր աթոռակին,  
 Սակայն սայլիկն այն չէր շարժում,  
 Բայց անին այն չէր ընթանում:  
 Առեղից շարժում առած անին սայլի,  
 Այսօր անուշահոտ բուրմամբ ընթանում  
 է:

Սայլը Սինայում  
 Երկրորդ օրէնքն է Մովսէսի,  
 Իսկ այն հարիւր բարդ խորձանց  
 Դրանք նահապետներն են, մարգարէները  
 Եւ այն վեց բարդ կորնկան՝  
 Աստծու վեցօրեայ գործերն են  
 Եւ այն միակ մանուշակը՝

Միաւորուած երրորդութիւնն է,  
 Իսկ այն մանուկը խարտեշագեղ  
 Նա Յովհաննէս Մկրտիչն է  
 Եւ այն չորս անիւները սայլի՝  
 Աւետարանն է Քրիստոսի:  
 Գլգլում էր, գլգլում, սայլիկը գլգլում.  
 Մասիսի աջ կողմից  
 Սայլիկը գլգլում գալիս էր, գլգլում  
 Եւ ճոճալով գալիս մտնում էր նոր  
 Երուսաղէմ,  
 Իսկ որդիները նոր Սիոնի,  
 Որոնք երգում էին այս ասելով.  
 - Փա՛ռք, Քրիստոսի ամենագօր  
 յարութեանը:

ԿԱՐԱՊԵՏ ՍՈՒՔԻԱՍԵԱՆ

### ՏԱՂ ՅԱՐՈՒԹԵԱՆ

Փա՛ռք Բրիստոսի ամենագօր յարութեան:  
 Սայլը կ'իջնէ Մասեաց լեռնին,  
 Անոր վրայ արունքն կան,  
 Անոր վրայ ոսկի գաներ,  
 Անոր վրայ կան բենեզներ ծիրանի,  
 Անոր վրայ արայորդին,  
 Որուն աջ կողմն են վեցբեռան սերովրկներ  
 Ու ձախ կողմը հերովբէներ բազմաչեայ:  
 Իւ առջեւը կան սիրուն մանուկներ՝  
 Տէրունական խաչն իրենց գիրկին մէջ.  
 Ձեռներին ինքնառ ու սաղմոսարան,  
 Կ'երգէին ու կ'ըսէին.  
 Փա՛ռք Բրիստոսի ամենագօր յարութեան:  
 Բերած են հոն սայլիկն են բերած,  
 Բերած կեցուցած.  
 Մասիսի աջ կողմէն  
 Բայց սայլիկը չէր շարժեր,  
 Բայց անիւը չէր խաղար:

Հարիւր բարդ հո՛ն կայ խոլորձ, վե՛ց բարդ կորնկան,  
 Իսկ մէ՛կ մանուշակ ան խուրձին վըրայ:  
 Մասեաց աջ կողմէն  
 Սայլիկը բերա՛ծ են ու կեցուցած,  
 Բայց սայլիկը չէր շարժեր,  
 Բայց անիւր չէր խաղար:  
 Անոր սամիքն արծաթէ են, լուծն ոսկի,  
 Սամոսխն ալ ապրիւլիմի,  
 Փոկեր են շարած հոյլ հոյլ մարգարսով.  
 Բայց սայլիկը չէր շարժեր,  
 Բայց անիւր չէր խաղար:  
 Ճորս մը կայ հոն՝ հօն ու հապուկ  
 Ռուսիջակ՝ հասաբազուկ՝  
 Լայն քիկունքով՝ խարսիւղագեղ՝ անեղագոյ,  
 Որ կը ձայներ եղնամոլին՝  
 Կանչ հանելով արթուն մօս:

Եզները սայլին սար են ու սպիտակ,  
 Ծաղկի խայտուցով՝ արագաբայլ եւ ընթացող.  
 Ամէն եղջիւրնին խաչի նմանութեամբ,  
 Ամէն մազերնին հոյլ հոյլ մարգարսով.  
 Եւ անա սայլին ըսկսաւ շարժիլ,  
 Եւ անա անիւն սկսաւ խաղալ.  
 Երբ սայլին կուրծքը շարժեցաւ առեղէն՝  
 Ան կը ձայներ եղնամոլին:

Սինայէն իջած սա՛յլն օրէնքն էր Մովսէսին.  
 Ու հարիւր բարդ խոլորձը  
 Նահապետներն են մարգարէ.  
 Այն կորնկանք վե՛ց թարյոյր  
 Վեցօրեայ գործքն է Ասուծոյ.  
 Այն մէկ հասիկ մանուշակը  
 Երրորդութիւնն է միաւոր.  
 Խարսիւղագեղ այն մանուկը  
 Սուրբ Յովնաննէս Մկրտիչն է.  
 Սայլին կուրծքն ալ քառակուսի  
 Աւետարանն էր Քրիստոսի:

Գիլ գիլ կուգար սայլիկը գիլ  
 Մասեաց աջ կողմէն,  
 Սայլիկը գի՛լ կուգար գիլ  
 Ու նըռընչալով կուգար կը մտնէր սուրբ Երուսաղէմ.  
 Եւ Սիոնի նոր զաւակներն երգելով նո՛ր երգ՝ կ'ըսէին.  
 Փա՛նք Քրիստոսի, այսօր իրմէ արձակուեցանք:

(Աշխարհաբար, Առաջին թարգմանութիւն,  
 «ՍԻՈՆ» 1934)

ԳՐԻԳՈՐ ՆԱՐԵԿԱՑԻ